

POSTANOWIENIE

Dnia 27 maja 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik

w sprawie **Ł. R.**

skazanego z art. 148 § 2 pkt 1 i 3 k.k. w zb. z art. 189 § 3 k.k.

w zw. z art. 11 § 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 27 maja 2025 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania orzeczenia,

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 11 października 2023 r. w sprawie II AKa 316/22, Sąd Apelacyjny w Łodzi zmienił wyrok Sądu Okręgowego w Płocku z dnia 29 kwietnia 2022 r. sygn. II K 109/21 i skazał Ł. R. na karę 25 lat pozbawienia wolności za popełnienie czynu z art. 148 § 2 pkt 1 i 3 k.k. w zb. z art. 189 § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Kasację na korzyść skazanego wniósł jego obrońca, który zaskarżając wyrok Sądu Apelacyjnego zarzucił rażące naruszenia prawa, tj. art. 433 § 2 w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. w związku z art. 7 k.p.k. i art. 4 k.p.k., błąd w ustaleniach faktycznych w związku z przyjęciem, że wobec skazanego nie zachodzą przesłanki z art. 60 § 3 k.k. oraz naruszenie przez Sąd odwoławczy art. 433 § 2 k.p.k. Obrońca wniósł przy tym o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie kary 8 lat pozbawienia

wolności, albowiem wobec skazanego zachodzą przesłanki z art. 60 § 3 k.k. oraz o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia do czasu rozstrzygnięcia sprawy.

Odpowiadając pisemnie na kasację, prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Najwyższy przypomina, iż instytucja wstrzymania wykonania orzeczenia ma charakter wyjątkowy, jako odstępstwo od zasady sformułowanej w art. 9 § 1 i 2 k.k.w., według której orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia. Jak zauważył obrońca, przyczyną dla której możliwe jest jej zastosowanie są nieodwracalnie niekorzystne dla skazanego skutki, które mogą wystąpić w sytuacji, gdy orzeczenie jest lub ma być wykonane. W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalone jest również stanowisko, że zastosowanie tej instytucji winno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem skargi kasacyjnej spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne, i w zasadzie nieodwracalne, następstwa (m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 listopada 2003 r., IV KK 347/03, czy z dnia 20 października 2022 r., II KK 473/22). Tego rodzaju skutki mogą zaistnieć wówczas, gdy już pobieżna analiza wniesionej kasacji świadczy o jej zasadności, a tym samym o konieczności uchylenia zaskarżonego nią wyroku. Wtedy bowiem dochodzi do sytuacji, w której skazany odbywałby karę, której odbywać nie powinien.

Dokonując wstępnej kontroli kasacji obrońcy skazanego Ł. R., Sąd Najwyższy nie znalazł podstaw do jednoznacznego uznania zarzutów kasacyjnych za oczywiście zasadne. Przeprowadzona na tym etapie jej ocena nie przesądza jednak o kierunku ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy, które musi być poprzedzone pogłębioną analizą i rozważeniem podniesionych zarzutów kasacyjnych.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[J.J.]

[r.g.]